№ 75 (700) Rok IV. Warszawa, 4 kwietnia 1923 r.

DZIENNIK KOMISARJATU RZĄDU NA M. ST. WARSZAWĘ

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM ŚWIĄT I NIEDZIEL.

Ogłoszenia: a) Instytucji państwowych i komunalnych mk. 3000 za wiersz nonparelu b) Instytucji i osób prywatnych 4700 mk. za wiersz nonp. pierwszy raz za każdy następny raz 25 proc. ustępstwa. c) Trzykrotne ogłoszenie o zgubieniu paszportu wewnętrznego lub dowodu osobistego 7000 mk, d) Trzykrotne ogłoszenie (do trzech wierszy o zgubieniu wszelkich innych dokumentów 10000 mk. Ogłoszenie o koncesji 43000 mk. Szerokość wiersza wynosi 25 liter.

Prenumerata: Miesięcznie z dostarczeniem do domu 8000 mk. Cena egzemplarza pojedyńczego w redakcji 400 mk.

Adres: Senatorska 12, (pałac Blanka) lewa oficyna, I-e piętro. Redakcja pokój Nr. 7. Administracja pokój Nr. 7. Telefon Nr. 15 84.

Treść numeru 75-go.

Dział urzędowy

Ukazał się w druku № 33 Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 marca 1923 roku, zawierający treść następującą:

Pozycja 215. Ustawa z dnia 22 marca 1923 r. w przedmiocie wypuszczenia 6 proc. złotych bonów skarbowych,

Pozycja 216. Ustawa z dnia 9-go marca 1923 r. w przedmiocie zezwolenia gminie miasta Lwowa na zaciągnięcie za poręką Państwa pożyczki komunalnej w kwocie 120,000,000 mk. na cele przebrukowania ulic i placów publicznych we Lwowie,

Pozycja 217. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 27 marca 1923 r. o podwyższeniu taryfy osobowej i bagażowej na linjach towarzystwa akcyjnego warszawskich dróg żelaznych dojazdowych,

Pozycja 218. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 12 marca 1923 r. w sprawie nadawania i doręczania przesyłek poczty lotniczej jako przesyłek pośpiesznych,

Pozycja 219. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 13 marca 1923 r. w sprawie obrotu przesyłek pocztowych za pobraniem do 500 000 mk. z polską częścią Górnego Śląska,

Pozycja 220. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 12 marca 1923 r. w sprawie podwyższenia opłat pocztowych, telegraficznych i telefonicznych.

Z Komisarjatu Rządu:

Odebranie debitu.

Ponieważ Dziennik niemiecki „Danziger Zeitung" wydawany w Gdańsku a rozpowszechniany w Polsce zamieszcza artykuły szerzące świadomie fałszywe wiadomości o Polsce (cechy przestępstw przewidziane w art. 263 K. K oraz par. 65 ust. karnej) Ministerstwo Spraw Wewnętrznych odbiera czasopismu temu debit pocztowy w Polsce. (Podstawa: tymcz. przepisy prasowe D P. 1919 r. — 14 oraz ustawa prasowa D. P. P. 1862 r. № 6).

USTAWA

z dnia 22 marca 1923 r.

w przedmiocie wypuszczenia 6 proc. złotych bonów skarbowych.

Art. 1. Upoważnia się Ministra Skarbu do wypuszczenia od dnia 1 kwietnia 1923 r. 6 proc. złotych bonów skarbowych w odcinkach, opiewających na złote, z sześciomiesięcznym terminem płatności na ogólną sumę 50,000,000 złotych.

Art. 2. Warunki emisji oraz przedterminowej spłaty, w myśl art. 7 niniejszej ustawy, 6 proc. złotych bonów skarbowych ustali Minister Skarbu.

Art. 3. Odsetki od 6 proc. złotych bonów skarbowych są płatne zgóry przez potrącenie od sumy bonów.

Art. 4. Odsetki od 6 proc. złotych bonów skarbowych nie podlegają podatkom od kapitałów i rent.

Art. 5. 6 proc. złote bony skarbowe będą spłacane w markach polskich podług przeciętnego kursu franka szwajcarskiego na giełdach krajowych z 15 dni przed datą, poprzedzającą o 3 dni spłatę, licząc 1 złoty równy 1 frankowi szwajcarskiemu.

Kurs określi Minister Skarbu.

Art. 6. 6 proc złote bony skarbowe mogą być przedstawione do spłaty w ciągu dziesięciu lat, poczawszy od dnia ich płatności.

Bony, nie przedstawione do spłat w powyższym terminie, ulegają przedawnieniu.

Art. 7. 6 proc. złote bony skarbowe będą przed terminem płatności przyjmowane przy uiszczaniu podatków na warunkach, które ustali Minister Skarbu.

Art. 8. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Skarbu.

Art. 9 Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów: *W. Sikorski.*

Minister Skarbu: *W. Grabski.*

Dział nieurzędowy

Lokator w zarekwirowanem mieszkaniu i dotyczące orzeczenia.

(Ciąg dalszy).

Z kolei przypatrzeć się wypada „technice" przydzielania lokali osobom uprawnionym, względnie opróżniania ich z osób, które w myśl postanowień winny być usunięte.

Lokatorem w mieszkaniu zarekwirowanem może zostać jedna z osób wymienionych w art. 1 Ustawy w sposób przewidziany w art. 11 tejże Ustawy, z uwzględnieniem noweli z dnia 31 stycznia 1923 r. Dz. U. № 14 poz. 91.

Pierwszeństwo do otrzymania mieszkania przed innymi petentami mają:

1) posłowie do sejmu i senatorowie, w miejscu obradowania sejmu i senatu, przyczem zgłaszającemu się posłowi czy senatorowi, nie może właściciel zarekwirowanego lokalu odmówić zgody na odnajęcie zakwalfikowanego „orzeczeniem o zajęciu" lokalu.

2) na drugiem miejscu stoją przedstawiciele rządów państw obcych, akredytowani przy Rządzie Rzeczypospolitej Polskiej, cywilni i wojskowi członkowie misji tych państw.

3) na trzeciem miejscu znajdą się wedle kolejności zgłoszeń osoby z pośród funkcjonarjuszy cywilnych i wojskowych (pp 3 i 4 artykułu 1 Ustawy), których pomieszczenia przed innymi wymaga ważny interes państwowy.

4) czwartą grupę stanowią, wedle kolejnośsi zgłoszeń wszyscy funkcjonarjusze cywilni i wojskowi, którzy zgłoszą zapotrzebowanie do zarządu gminy.

5) ostatnią grupę stanowią osoby i organizacje [wysiedlane z mieszkań w myśl przepisów artykułów 7 i 15 Ustawy.

Do tej grupy z natury rzeczy należeć będą osoby, które objęły już w posiadanie mieszkania na zasadzie Ustawy listopadowej, a które czy to skutkiem decyzji instancji II (Ministerstwa) czy też wyroku Najwyższego Trybunału Adm — następnie tych mieszkań będą pozbawione.

Osoby wymienione w powyżej podanych grupach otrzymują do wyboru po trzy lokale dostosowane w myśl art. 11 p 2 Ustawy kwietniowej i t. zw. kartami polecającymi w ręku pertraktują z dotyczącymi najmodawcami.

Orzeczenie o przydziale mogą te osoby uzyskać jedynie wtedy, jeżeli zdołają uzyskać od jednego z właścicieli zarekwirowanych pomieszczeń t. zw. zgodę (na piśmie) na przydział mieszkania.

Ten przepis pozwala najmodawcy wybrać sobie dowolnie lokatora z pośród petentów Urzędu Mieszk., przyczem daje mu głównie możność uzyskania jaknajdogodniejszych warunków najmu, o ile na to samo mieszkanie zgłasza się równocześnie kilku reflektantów.

Odrzucenie wszystkich przysłanych przez zarząd gminy petentów, zmusza najmodawcę do osobistego poszukiwania odpowiedniego lokatora z pośród petentów Urzędu M., znajdujacych się na listach kwalifikacyjnych—przyczem wybierać oczywiście może przedewszystkiem z pośród „najpilniejszych" i skwalifikowanych na takie właśnie mieszkanie, jakie jest do zajęcia, a jeżeli tego zaniedba w przeciągu 4 dni, musi zgodzić się — bez prawa apelacji na osobę, którą zarząd gminy wyznaczy.

W ścisłym związku z doborem lokatorów, stoi wybór lokali. Jeżeli zachodzi rekwizycja całego mieszkania, żadne wątpliwości się nie nasuwają. Inaczej się rzecz przedstawia, jeśli rekwizycji podlega tylko część mieszkania. W tym wypadku określona być musi wyraźnie ta część która ma być faktycznie zajęta Z brzmienia ostatniego ustępu p. 4 artykułu 11 Ustawy kwietniowej wynika, że oznaczenie części mieszkania, którą ma zająć wyznaczony w trybie tego przepisu prawnego petent, należy wyłącznie do zarządu gminy.

Wynika z tego, że w razie dobrowolnej zgody z najmodawcą, wybór części mieszkania zależy od porozumienia pomiędzy najmodawcą a najmobiorcą.

Ustawodawca jednak nie ze wszystkiem pozostawia w pierwszym wypadku swobodę oznaczenia części mieszkania, która ma być zajęta.

Wskazówki dla dotyczącego postępowania, krępujące zarząd gminy w wypadku przymusowego wyznaczenia lokatora, znajdujemy w przepisach art. 6 Ustawy, mających częściowo i gdzieindziej zasadnicze znaczenie, a w szczególności:

a) nie mogą być na cele mieszkalne wyznaczone: poczekalnie, gabinety, pracownie (lekarzy, adwokatów, techników i t. p.)

b) pokoje zajęte na zbiory, sztuki, biblioteki i t. p.

c) części mieszkań, przez zajęcie których uniemożliwia się prawidłowe korzystanie z resty mieszkania, jak np. pokoje przechodnie, pokoje do których jedyny dostęp prowadzi przez inne pokoje i t. p.

Ograniczenia dotyczące przydziału objektu zawiera art. 13 Ustawy, który wyjaśnia, że przy częściowem zajęciu lokalu, posiada sublokator z rekwizycji jedyne prawo dostępu do urządzeń sanitarnych i poboru wody.

Niewątpliwie, chociaż ustawodawca o tem wyraźnie nie mówi, musi mieć sublokator możność opalania zajętej przez siebie części mieszkania, co ma znaczenie w wypadku jeśli palenisko jest poza obrębem zajętej części mieszkania i niewątpliwie ma prawo żądać by mu za zwrotem kosztów dostarczano energji cieplnej, gdy istnieje ogrzewanie centralne.

Co do wspólnego z głównym lokatorem ogrzewania, używania łazienki, kuchni, piwnicy, strychu i t. p. oraz użytkowania mebli, winien się sublokator umówić z głównym lokatorem gdyż urzadzenia te zajęciu przez gmine nie podlegają.

Istnieje jeszcze jedno ograniczenie przydziału a mianowicie: osobiste. Niedopuszczalnem jest przydzielenie mieszkania uprawnionemu w myśl art. 1 ustawy, jeśli przeciw niemu co do tego samego mieszkania zapadło prawomocne orzeczenie sądowe uznające najem jako rozwiązany albo wogóle nakazujące opróżnieniem lokalu.

Przedostatni ustęp p. 4 art 11 ustawy kwietniowej zawiera przepis iż przydział mieszkania winien być dokonany z uwzględnieniem stanu rodzinnego posiadacza mieszkania i lokatora.

Przepis ten byłby niezrozumiały gdybyśmy staneli na stanowisku, żę o ilości podlegających zajęciu pokoji roztrzygają ostatecznie przepisy zawarte w art. 5 i 6, zaś o ilości mających sie przydzielić petentowi pokoji decyduje przepis zawarty w p. 2 art. 11 ustawy kwietniowej. Sprawa przedstawi sie jasno jeśli zważymy że przydział pozostającego w ewidencji zarządu gminy na mocy prawomocnego orzeczenia o zajęciu lokalu, może nastąpic parokrotnie, i że stan rodzinny posiadacza mieszkanią może być inny w chwili ponownego przydziału niż poprzednio. Podobnie może zajść zmiana w lokalach rodzinnych petenta od chwili zakwalifikowania go po myśli art 11 p. 2 do chwili przydzielenia lokalu w pierwszym wypadku w szczególności jeśli ilość członków rodziny (np. przez ożenek) sie zwiększyła, przydziałowi może podlegać zmiejszona o ilość przybyłych osób ilość pokoji, w drugim wypadku muszą być również odpowiednio uwzględnione nowe stosunki rodzinne petenta.

Dr. A, ZAWADZKI.

(D. c. n.)

KRONIKA

LIKWIDACJA KONCESJI GAZOWEJ TOW. DESSAUSKIEGO

Magistrat wyraził zgodę na przeprowadzenie likwidacji koncesji gazowej Tow. Dessauskiego na zasadzie traktatu wersalskiego, z warunkiem, że zakłady gazowe warszawskie przy likwidacji zostaną przekazane miastu lub też miastu zostanie zagwarantowany poważny udział w mieszanem towarzystwie, jakie ewentualnie zostałoby stworzone w celu objęcia eksploatacji zakładów gazowych.

Zaznaczyć należy, że sprawą zakładów gazrwych w Warszawie żywo interesują się również władze państwowe, które pragnęłyby jaknajprędzej doprowadzić do definitywnego rozstrzygnięcia dalszych losów gazowni.

Z Kasy Chorych.

Wykaz ambulatorjów:

1. Solec 93, telef. 221-38.
2. Sosnowa 4, tel. 198-79.
3. Żytnia 40, tel. 217-34.
4. Puławska 5, tel. 80-07.
5. Mławska 6|8, tel. 216-38
6. Grochów, Grochowska 143.
7. Kaskada Dolna, dom Hausera.

Wykaz zachorowań i zgonów na choroby zakaźne i inne, występujące nagminnie, zgłoszonych od 11 stycznia do 17 lutego 1923 r.

	dur brzuszny i rzekomy	dur plamisty	dur powrotny	czerwonka	płonica	błonica	nagm. zapal. opon mózg. rdz	odra	róża	krztusiec	śpiączka epd.	zakażenie poł.	grypa.	gruźlica ew. zgony na gruźlicę	jaglica	pneumonia gryposa,	włośnica	sepsis	inne nie wymienione	odkażono mieszkań	odwszono osób
	ch. zg.	ch. zg.	ch. zg.	ch. zg.	ch. zg.	ch. zg.	ch. zg.	ch. zg.	ch. zg.	ch. zg.	ch. zg.	ch. zg.	ch. zg.	ch. zg.	ch. zg.	ch. zg.	ch. zg.	ch. zg.			
Okręgi miejskie	7	1	4		15	6	2	32	8	5	3	6	1	11							
Okręgi podmiejskie	2					2		13	1	1			1	3					tydz. 7		
Zamiejscowych								1	2		3			1							
Ogółem w Warszawie	9	2	4		16	8	2	46	11	6	6	6	2	15					Ogółem zmarło w Warszawie		
W tej liczbie było: mężczyzn	6		2		5	3	2	21	2	4	4		1	10					w tej liczbie nowor. martw.		
kobiet	3	2	2		11	5		25	9	2	2	6	1	5					poniżej lat 6-ciu płci męzk.		
chrześcijan	7	2	4		14	5		38	9	6	4	5	2	14					„ „ żeńskiej		
żydów	2				1	3	2	8	2			1		1				1	powyżej lat 6-ciu męzkiej		
Zmarło w 7 tyg. w Warszawie chr.	1	2			3	2				1		1	1	42		2			„ „ żeńskiej		
żyd.				1			3	3				1	1	4		1					

OGŁOSZENIA.

ZAGUBIONE PASZPORTY:

Rojtman Borys Towarowa 25 1615-3
Rotlewi Rajzla Brzeska 18 7-3.
Rosenblem Chaja Złota 40 8-3
Polak Cywja Franciszkańska 30 9-3
Lewenberg Perla Muranowska 28 20-3
Liszewski Teofil Wolska 102 1622-2
Werner Jakób Otwock 3-2
Szmulko Szmul Lejb Nizka 48 7-2
Huberman Szymon Chłodna 26 8-2
Huberman Sura Chłodna 26 9-2
Huberman Bronisława Żelazna 71 30-2
Grynborg Benjamin Szlama Nalewki 16 3-2
Nowakowska Franciszka Senatorska 22 5-2
Kowarski Michał Nowolipie 25 7-2
Zyśkind Icek Majer Tłomackie 13 8-2

Zgubiono kartę pobytu № 34164 Rabkin Ąnny Wilcza 14-a 1608-3

Zgubiono paszport, metrykę, kartę rejestracyjną i kartę zwolnienia Wronowskiego Jankla Prosta 17 1611-3

Zgubiono kartę zwolnienia Zyndel Srula Żelechów pow Garwoliński 1613-3

Zgubiono kartę powołania i tym. zaświad: demobilizacyjne Rzymskiego Władysława Ogrodowa № 49 1614-3

Zgubiono kartę powołania Kalksztein Izaaka Szlamy Muranowska № 44 1616-3

Zgubiono tymcz. raświad. demobilizacyjne Tchorek Józefa Wolska № 111 1521-2

Zgubiono paszport i kartę odroczenia Barsosiaka Władysława Płocka 20 1634 2

Poliszczuk Marja zam: we wsi Borki zgubiła paszport wyd. przez starostwo Krzemienieckie 1625-2

Zgubiono paszport i kartę beztem. Jaskot Jana Twęrda № 16 1626-2

Znaleziono zegarek metalowy na ul. Koszykowej i tekę zostawioną w dorożce można odebrać w Administracji Dziennika Komisarjatu Rządu, ul. Senatorska № 15 pokój № 7

Zgubiono pozwolenie na rewolwer na 1922 r. Gajewskiego Jana Puławska 5 1531-1

Jestem w posiadaniu samochodu „Nesseldorf W 1806 motoru № 1071 Legitymację i papiery wyd. przez dział Ruchu Kołowego na firmę „Polmet“ w Warszawie nie zostały doręcznone Wasilewskiemu Aleksandrowi w Jabłonnie, wobec zlikwidowania firmy „Polmet“ Ogłaszam te dokumenty za nieważne Inżynier Ignacy Wolman 1633-2

Zgubiono kartę powołonia Góra Jakóba Dzielna 11 1634-2

Zgubiono legitymację i numer 1170 rowerowy Koniecznego Medarda Chocimska 2-c 1636-2

Zgubiono kartę odroczenia Apter Stanisława Nowolipie 31 1639-2

Antoni Tarkowski zgubił zaświad. demobilizacyjne wydane przez Urząd. Gospodarczy Warszawa Powazki

Konton Aleksander zgubił dowód osobisty wydany w XV Komisarjacie P. P. m. st. Warszawy oraz świadectwo demobilizacyjne wydane przez P. K. U, 21 p. p.

Drukarnia [illegible]